

Adrià Pujol Cruells presenta l'artefacte literari 'Míster Folch', amb un narrador omnipresent i omnipotent que interpel·la al lector des de la proximitat humana

El gran càsting de Déu

Lluís Lloret
BARCELONA

Adrià Pujol Cruells (Begur, 1974) és un home polièdric. De modals educats i conversa agradable, pot desenfundar quan convé la mirada esmolada d'un guerrer de l'asfalt. Acumula una extensa cultura radicalment omnívora. Es pot mostrar humil i grandiloqüent alhora, ja i torna, puja i baixa. És un no parar, també a les xarxes.

Antropòleg de formació, compagina la docència amb la museografia i la recerca. A més d'escriure en premsa, ha publicat assaig, ficció i memorialisme, amb títols com ara *Escafarlata d'Empordà*, *La carpeta és blava*, *Els barcelonins...* Va guanyar el Serra d'Or de traducció per *L'eclipsi*, de Perec, i tot just ara ha traduït per a Comanegra *Escopiré sobre la vostra tomba*, de Boris Vian. "Vian és violent, a sac, però el llegim en clau d'autor de culte i mort; escriu ara el mateix i a veure qui t'ho publica!", afirma.

Traducció a banda, presenta *Míster Folch* (Empúries), protagonitzada per Déu. "A què juguem els novel·listes? A ser Déu. Doncs tant per tant, pel broc gros." "*Míster Folch* és Déu, que, contravenint les seves pròpies lleis, l'ha cagat i s'ha autoliquidat, per això està fent un càs-

Adrià Pujol Cruells admet haver-s'ho passat genial escrivint una obra com 'Míster Folch' ■ ORIOL DURAN

ting en veu alta, per trobar un substitut", defineix Adrià Pujol. Això d'*en veu alta* és ben cert, perquè és una obra del tot oral. Pujol opina que hi ha "una relació antiga de les classes populars bastant directa amb Déu, és una manera d'entendre la relació amb la transcendència molt sana". "I també mostro la lluita del bé contra el mal i l'escala de grisos entre tots dos extrems", hi afegeix.

Tot i que per raons comercials s'ha venut que era la seva primera novel·la, no ho és. "Jo faig novel·

les? No. Això és una novel·la? No ho sé. Escric llibres híbrids que no acaben de ser res i que, en altres llocs, la gent, la crítica, llegeix en funció de com és l'artefacte, i aquí s'hi ha de posar l'epítet del gènere."

"Aquest llibre mostra però no explica, com els d'abans; fins a mitjan segle XIX la novel·la és així, l'Ishmael de *Moby Dick* no et dona les claus simbòliques de la balena i del capità Ahab", argumenta.

Aquest Déu cantaire –l'obra té una banda sonora popular–, xerraire i que

sovint perd el fil –però el recupera de seguida, en un joc d'interaccions permanents amb el lector–, ens mostra l'existència d'uns personatges que viuen en un bloc de pisos del passeig de Gràcia, amb totes les classes socials, com una 13, *Rue del Percebe*. Hi ha el senyor Folch, l'amo, que viola la portera que parirà Míster Folch, un nen monstruós a qui les germanes torturen, entre altres veïns. "Els vençuts fan bafs de verdures i els vencedors van a veure Wagner al Liceu", ofereix d'imatge.

Vencedors i vençuts perquè l'obra va del 1942 fins al 1963, però el temps s'escapa per banda i banda. "Hi ha vuit tones de novel·les sobre la Guerra Civil i la postguerra; pràcticament totes recreen l'època, hi posen una trama d'amor, traïció, mort, rojos, nacionals... Jo volia llegir una novel·la ambientada a la postguerra que no parlés de la postguerra", i no només l'ha escrit, a més s'ho ha passat pipa, cosa que el text transmet.

"El context és molt prim, el que importa és la

història: una persona neix enmig d'un ball de bastons, en una època convulsa, i tot i ser l'ase dels cops sobreviu i creix en aquestes condicions i, com tots els nens, té superpoders", resumeix Pujol, que creu en el lector i no li ho dona tot mastegat. "Als còmics, el Capità Amèrica mata nazis, no cal que t'expliquin què és el Tercer Reich."

Adrià Pujol juga i posa a prova l'elasticitat dels registres. L'estil mana, és forma i part essencial de l'artefacte literari que proposa. "Si he aconseguit que soni com si fos escrita tal com raja vol dir que ho he treballat bé, perquè la naturalitat i la senzillesa aparents demanen molta feina de reescriptura."

Amés, és el primer llibre en què fa una feina prèvia de plantejament i documentació. Va revisar "els mites i els contes infantils", i va rellegir passatges de la Bíblia, com ara el llibre de Job: "És l'únic de tot el llibre que planta cara a Déu!", exclama.

"Ho vaig preparar tot: les biografies dels personatges i com és Déu, la part més complicada; com parla algú que ho sap tot i en totes les llengües? És un Déu que després de tant de temps amb la Joguina, amb el món, s'ha humanitzat, i un Déu humanitzat no pot fer la seva feina", conclou Adrià Pujol. ■

El concurs Let the Peoples Sing a terra al Palau

Hi concorren 300 cantaires de 9 corals; entre aquestes, el Cor de Noies de l'Orfeo

Redacció
BARCELONA

Més de 300 cantaires de nou corals d'Estònia, Alemanya, Hongria, Rússia, el Regne Unit, Bulgària, Dinamarca i Letònia es disputaran diumenge la final del concurs interna-

cional de cors amateurs de la Unió Europea de Radiodifusió (UER) Let the Peoples Sing al Palau de la Música Catalana. És la primera vegada en la història d'aquest certamen, conegut popularment com "l'Eurovisió del cant coral", en què la final se celebra a l'Estat espanyol. TV3 i Catalunya Música la transmetran en directe arreu del món a través dels senyals internacionals de

la televisió, la ràdio i els mitjans digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA). L'esdeveniment, que se celebrarà dissabte i diumenge, està organitzat per Catalunya Música i el Palau de la Música. Els participants presenten els seus enregistraments radiofònics a través de les emissores de la UER.

El Cor de Noies de l'Orfeo Català, candidatura

Els responsables del concurs internacional de cors amateurs Let the Peoples Sing ■ CCMA

presentada per Catalunya Música per competir en la categoria de cors infantils i joves, va ser una de les formacions seleccionades per passar a la final, en què aspirarà al premi absolut del certamen, la Silver Rose Bowl. Les semifinals es van fer els dies 10 i 11 de desembre del l'any 2018 a la seu de la Radiotelevisió Suïssa de Lausana, i s'hi van presentar 17 cors de 13 països.